

Tens un nou missatge :)

Ens preocupem més de viure molt que de viure bé, tot i que cadascú té a les seves mans el viure bé, però ningú és amo de viure molt

Aquella mania compulsiva de revisar missatges

Suposo que molts convindrem que en el marc d'aquesta societat de la informació vivim pendents d'un irrefrenable desig per comprovar els nous missatges entrants; em confesso pecador (de moment!). D'aparells no ens en manquen (*smartphones*, *tablets*, ordinadors), les xarxes socials són cada cop més presents a les nostres vides, i, per més ?inri?, els ?emoticonos? són un nou llenguatge de comunicació.

Amb tot, cal malfiar-se a vegades d'aquell que sempre et diu ?estic molt i molt atabalat, no tinc temps per a res...? Per què ho dic? Probablement en alguns casos traspua el fet que atendre compulsivament missatges i tractar de fer al mateix temps altres coses, limita la nostra capacitat de concentració. Ras i curt, les interrupcions de trucades, de missatges inútils o inofensius treuen punts del coeficient intel·lectual i generen una sensació de cansament. I d'això vull parlar avui, d'aprofitar realment el temps.

Alguns consells, tot i que ?només sé que no sé res?

D'entrada, segurament, cal eliminar precisament aquelles coses que ens fan malgastar i consumir temps sense solta ni volta, per contra, seria bo filtrar correus, tractar de revisar els correus electrònics només dues vegades al dia, saber traspasar responsabilitats i eliminar reunions innecessàries... Fa uns dies llegia un informe que declamava com el 15% de temps col·lectiu d'una organització es perd per comitès sense valor i la majoria de les vegades fruit de que les reunions estan insuficientment preparades.

Reconec que potser és complicat aplicar tots els anteriors consells per a molts mortals però us en deixo dos que poden ser d'enormes resultats i de molta facilitat aplicar-los. Un té a veure amb un economista italià del segle XIX, Pareto i del seu principi 80/20, que si bé de ben segur alguns ja coneixeu en el marc de l'anàlisi de les desigualtats, a banda de l'economia i la política, el principi ha estat utilitzat també en altres àrees, per exemple, la gestió del temps. Com? En el fons podríem dir que el 80% dels resultats els aconseguim amb el 20% del nostre esforç o activitats. Per tant, un s'hauria de preguntar: quin és el 20% de les coses que ens aporten el 80% dels resultats.

I en segon lloc, l'altre suggeriment té a veure amb el fet que tenim temps suficient i moltes vegades no el sabem utilitzar. La Llei de Parkinson diu que ?una tasca tindrà una importància i complexitat de forma inversament proporcional al temps per realitzar-la". És a dir, quan tenim molts dies per fer una tasca correm el risc de divagar i d'anlentir-la més del compte perquè tenim temps..., mentre quan només tenim 24h anem al gra i enfoquem.

En definitiva, si seguim una certa dieta hipoinformativa, retallem hores innecessàries i ens concentrem, de ben segur serem més eficients, més feliços i tindrem més temps personal per dedicar-lo, per exemple, als demés.

No és una recepta senzilla, però indefectiblement és necessari posar-nos-hi, ja que com deia Sèneca: ?ens preocupem més de viure molt que de viure bé, tot i que cadascú té a les seves mans el viure bé, però ningú és amo de viure molt?.

